

عنوان مقاله:

باز اندیشی و آسیب شناسی فناوری های نوین در بخش کشاورزی

محل انتشار:

سومین کنگره علوم ترویج و آموزش کشاورزی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسن عاقل

یسرا خرسندنوقانی

عصمت قنبری

خلاصه مقاله:

کشاورزان ایرانی تا قبل از ورود فناوری های جدید و نهاده های شیمیایی با اتکا بر ایجاد تنوع در استفاده از گیاهان و حیوانات در مزرعه استفاده از مواد آلی در تغذیه گیاهی کنترل زیستی آفات و بیماریها و بالاخره کارگروهی و خانوادگی و ارایه محصولات خود در بازار های محلی که امروزه مبنای اجتماعی کشاورزی زیستی نوین است به تولید محصولات زیستی می پرداخته اند مشکل عدم امنیت غذایی فقر بیماری و گرسنگی در بسیاری از کشورها به ویژه در کشورهای در حال توسعه باعث گسترش فعالیت های تحقیقاتی برای جلوگیری از این تهدیدها شده است طبق گزارشهای موجود جمعیت جهان تا سال 2050 به حدود 9 میلیارد نفر خواهد رسید سازمان خواروبار جهانی FAO تعداد افراد مبتلا به سوء تغذیه رادر حال حاضر بالغ بر 842 میلیون نفر در سراسر دنیا تخمین زده است که از این تعداد حدود 800 میلیون نفر در کشورهای در حال توسعه زندگی می کنند از نظر اکولوژیکی گسترش سطح زیرکشت محصولات کشاورزی نیز در جوامع در حال توسعه دیگر ممکن نیست به همین دلیل استفاده از فناوری جدید مانند تولید محصولات تراریخته امیدی نو در جهت رفع گرسنگی و دستیابی به کشاورزی پایدار با محیطی سالم تر ایجاد نموده است.

کلمات کلیدی:

کشاورزی سنتی، الگوهای زیستی، فناوری های نوین، آسیب شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/131841>

